

רע"פ 2670/21 - מג'ד כעבייה נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 2670/21

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: מג'ד כעבייה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת ב-עפ"ת 3919-11-20 מיום 13.4.2021 שניתן על ידי השופטת א' לינדנשטראוס

בשם המבקש: עו"ד אמיר מסארווה

בשם המשיבה: עו"ד יצחק פרדמן

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (השופטת א' לינדנשטראוס) ב-עפ"ת 3919-11-20 מיום 13.4.2021, בגדרו נדחה ערעור המבקש על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בנצרת (השופט מ' חליחל-דיאב) ב-המ"ש 4944-09-20 מיום 26.10.2020 שלא להיעתר לבקשתו להארכת מועד להישפט.

2. כעולה מהחלטת בית משפט השלום ומפסק דינו של בית המשפט המחוזי, ביום 27.3.2018 נשלחה לכתובתו של המבקש הודעת תשלום קנס על סך 750 ש"ח, בגין עבירת מהירות שביצע ביום 9.3.2018. אולם, לטענת המבקש, הודעת התשלום לא נמסרה לידי, ונודע לו עליה לראשונה בעת שעיין באתר המרכז לגביית קנסות בעקבות דו"חות אחרים העומדים לחובתו.

פניית המבקש למשטרת ישראל בבקשה לקבלת חומר החקירה נדחתה – ועל כן הוא הגיש בקשה לבית המשפט לקבלת "חומר החקירה – הראיות הבסיסי עליו מתבסס כתב האישום לרבות הרשעות קודמות", לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: חוק סדר הדין הפלילי). אולם, אף בקשתו זו נדחתה בהחלטת בית משפט השלום לתעבורה בנצרת ב-20.06.7779 מיום 25.8.2020.

3. משסורבה בקשת המבקש לעיון בחומרי חקירה, הגיש בקשה להארכת מועד להישפט.

בקשה זו נדחתה בהחלטת בית משפט השלום לתעבורה מיום 26.10.2020, תוך שנקבע כי הוגשה "בשיהוי ניכר כשאין הסבר סביר לשיהוי בהגשת הבקשה". עוד הדגיש בית המשפט כי הדו"ח נשלח בדואר רשום לכתובתו הרשומה של המבקש, ולא עלה בידו לסתור את חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974 (להלן: התקנות).

4. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי על החלטה זו נדחה, תוך שנקבע כי אמנם לא עלה בידי המשיבה להציג אסמכתא לכך שדבר הדואר נמסר כדיון, אך בדין נקבע כי הבקשה להארכת מועד להישפט הוגשה בשיהוי ניכר מהמועד בו ידע המבקש על הדו"ח, ולפיכך אין לקבל את הערעור.

בכלל זה, הודגש כי היה על המבקש להגיש את בקשתו להארכת מועד להישפט מייד עם היוודע דבר קיומו של הדו"ח, בציון טענתו כי הדו"ח טרם נמסר לו.

5. מכאן הבקשה שלפניי, במסגרתה טוען המבקש כי לא ניתן להסתמך על טענה לשיהוי מקום בו מתקיים הליך משפטי תלוי ועומד באותו העניין. עוד מוסיף המבקש כי דו"ח נוסף הקיים לחובתו בוטל בנסיבות זהות בהן הגיש בקשה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי – ועל כן לא ניתן לקבל את תשובת המשיבה כי נקט בהליך פסול, המקים לחובתו טענת שיהוי.

6. בתגובת המשיבה, נטען כי יש לדחות את הבקשה מאחר שאינה עומדת באמות המידה לדיון ב"גלגול שלישי", וכי המבקש כלל לא הציג כל טענת הגנה לגופה של העבירה המיוחסת לו.

המשיבה מדגישה כי כפי שקבע בית משפט השלום, בעניינו של המבקש קמה חזקת מסירה אותה לא עלה בידו לסתור; וכי מכל מקום, אף לשיטתה היה על המבקש להגיש בקשה להישפט מיד כאשר נודע לו על דבר קיום הדו"ח.

7. דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במשורה, ורק במקרים אשר הדיון בהם מעורר שאלה משפטיות או סוגיה עקרונית רחבת היקף החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, וכן במקרים חריגים בהם התגלה חוסר צדק או עיוות דין קיצוני (רע"פ 2871/21 שניידר נ' מדינת ישראל (30.6.2021)).

טענות המבקש מתמקדות כל כולן בַּדֵּלֶת אמותיו של עניינו הפרטי: עניין בשאלת קיומה של חזקת מסירה בדבר הדו"ח שנשלח לו, המועד שבו נודע לו על קיומו של הדו"ח, והשלכות בחירתו שלא להגיש בקשה להישפט בסמוך לכך. מבלי לקבוע מסמרות בדבר, הרי שאין בקביעות בתי המשפט בערכאות הקודמות בסוגיות אלו כדי להצדיק מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי" (ראו גם רע"פ 2307/98 קריב נ' מדינת ישראל (1.6.1998)).

זאת ועוד – המבקש אינו טוען בבקשתו טענות של ממש באשר לעבירה המיוחסת לו, וממילא אין בהן כדי לעורר חשש ממשי לעיוות דין המצדיק מתן רשות ערעור (ראו גם רע"פ 5356/20 טחאן נ' מדינת ישראל (12.8.2020)).

8. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ז בתמוז התשפ"א (7.7.2021).

ש ו פ ט
